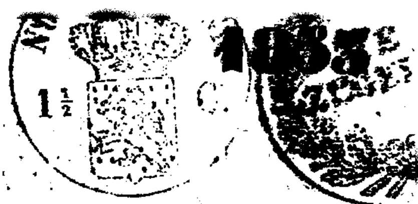
No 1787

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franco door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. franco te adresseren aan het Bureau dezer Courant.

DINGSDAG, 8 MAART.

AMSTERDAM, 7 Maart.

De quaestie der vlugtelingen, die uit Engeland de rijken van het Vasteland beroeren, is aan de orde van den dag. Sinds de jongste poging tot opstand in Italië en den moordaanslag op den Keizer van Oostenrijk, is aller aandacht op deze internationale aangelegenheid gevestigd. Schier alle Duitsche bladen sporen de Mogenheden aan, om zich in gezamenlijke vertoogen te vereenigen tegen het gevaar, dat haar uit Engeland dreigt. Zij vorderen dat Engeland niet langer de hoofden der Europeesche beroering huisvest, op eene wijze die het haar veroorlooft om het gezag in Europa door zamenzweeringen te ondermijnen. Oostenrijk, dat nu onlangs is aangevallen, staat daarbij natuurlijk op den voorgrond. En niemand zal het verwonderen, dat de Oostenrijksche bladen zich daarbij het heftigst uitlaten, hoewel zij anderzins gewoon zijn zich door gematigdheid en bezadigdheid te onderscheiden.

Wat zal er geworden van de vordering, dat aan Mazzini, Kossuth *e tutti quanti* de Engelsche bodem worde ontzegd, en hun alzoo de weg naar Amerika worde gewezen? Voor dit oogenblik niet veel. Oostenrijk is nu niet in de gelegenheid, om aan zijne vordering kracht bij te zetten.

De Engelsche diplomatie is Oostenrijk te slim geweest. Zij heeft bij de wording van het Fransche Keizerrijk in overeenstemming met Pruissen en Rusland alles aangewend, om het Oostenrijksch gouvernement, dat onder den vorst von Schwartzenberg zich naauw aan Frankrijk had aangesloten, van Frankrijk te vervreemden. Men is daarin geslaagd. Middelerwijl de Engelschen te Parijs schier onwaardigheden begingen, om zich aan den nieuwen Keizer aangenaam te maken, waren zij te Weenen bezig om het hof tegen Napoleon III op te zetten. Onder de aanbeveling van Engeland kreeg eene verstandhouding tusschen de Noordsche Mogendheden haar beslag, waarbij Oostenrijk zich verleiden liet, om den nieuwen Franschen Keizer op zeer gevoelige wijze te kwetsen. Het doel was bereikt. Frankrijk was, onder Engelschen invloed, van Oostenrijk en de Noordsche Mogendheden verstooten. Men had te Londen alzoo de gelegenheid om zijne vriendschap aan den nieuwen potentaat aan te bieden, die na in het Noorden te zijn afgewezen, verondersteld moest worden in het Westen steun te zullen zoeken. In alle geval had men Oostenrijk en Frankrijk van elkaar vervreemd, en had alzoo van geen van beiden veel te vreezen.

Het Weener hof werd onmiddellijk voor den aan het kabinet van St. James bewezen dienst op Engelsche wijze betaald. Onder het oog der Engelsche politie werd een opstand in Lombardije voorbereid, die zelfs tot in Hongarije vertakkingen had. Gelukkig mislukte de aanslag tot opstand; maar het scheelde weinig of de Keizer van Oostenrijk ware het slagtoffer van een afschuwlijken sluipmoord.

Wat wil Oostenrijk in den stand van zaken, waarin het [illegible] Niet veel. Men beseft het onvermogen van Oostenrijk te Londen. En is het niet daarom dat Lord Palmerston reeds vóór dat de vertoogen van Oostenrijk in Engeland waren aangekomen, verklaart heeft, dat men daaraan niet kan voldoen? De taal van Lord Palmerston is opmerkelijk. Het is hem niet genoeg geweest te verklaren, dat het Engelsch gouvernement geen magt heeft om een vlugteling uit Engeland te verjagen — eene beweering, wier gegrondheid met regt betwijfeld wordt — maar hij gaat verder. Hij verzekert dat het Parlement tot zulke uitzetting geene magt *zal* verleenen. En daarmede nog niet tevreden, doet hij nog een stap voorwaarts, en verklaart hij, hij minister van Binnenlandsche Zaken, dat het Parlement daartoe geen verlof *mag* verleenen. 't Is brutaal van overmoed. Wat beteekent het bij zulke gezindheid, als lord Palmerston ten slotte de vlugtelingen aan hunnen pligt herinnert, dat zij als mannen van eer geen misbruik mogen maken van de gastvrijheid, die hun verleend wordt? Een ieder kent de waarde van zulke vermaning in den mond van den grooten wereldberoerder, die, zelfs toen hij minister van Buitenlandsche Zaken was, Mazzini en Kossuth als vrienden in zijne salons ontving.

Oostenrijk weet dan nu wat het van de vriendschap van Engeland te wachten heeft, zoo daaromtrent na de jongste gebeurtenissen nog eenigen twijfel had kunnen bestaan. De les, door de Engelsche diplomatie gegeven, is hard, maar leerzaam.

Het Fransche gouvernement heeft zich van zijnen kant gehaast, om het aan Oostenrijk te doen gevoelen, welke de gevolgen zijn van de verwijdering, waarin het Weener kabinet zich tegen over dat van Parijs geplaatst heeft. De Oostenrijksche bladen hebben met kracht aangedrongen op de noodzakelijkheid, dat Frankrijk zich aansluite bij de vertoogen der Noordsche Mogendheden omtrent het verblijf der vlugtelingen in Engeland. Het antwoord, dat de Fransche *Moniteur* in zijn officieel gedeelte geeft, is voor Oostenrijk beteekenend. Het zegt letterlijk het volgende:

»Wat de vlugtelingen betreft, Frankrijk rekent op »de loyauteit van het Engelsch gouvernement; het twijfelt er niet aan of het zal te *zijnen* opzigte alle pligten van goede nabuurschap vervullen; maar het heeft »zich niet aangesloten tot eene gezamenlijke handeling, »indien al zulke handeling heeft plaats gehad."

De beteekenis van deze verklaring is duidelijk. Frankrijk staat op zich zelven, sinds de Mogendheden van het Noorden zich verwijderd hebben. Hebben die Mogendheden zich over Engeland te beklagen, dat is hare zaak. Frankrijk verwacht van Engeland, dat het al de pligten van eene goede nabuurschap vervult te zijnen opzigte. Zoo niet, dan zal het zien wat het te doen heeft.

Zal men nu te Weenen begrijpen, dat men door de Engelschen is om den tuin geleid? Zal men 't nu beseffen, dat de politiek van den prins von Schwartzenberg niet zoo geheel verwerpelijk was, hij die uitging van het beginsel, dat eene goede verstandhouding met Frankrijk voor Oostenrijk werd gevorderd?

Oostenrijk vermag tegen Engeland niets zonder Frankrijk. Frankrijk weet door ondervinding, dat het in Engeland een trouweloozen vriend bezit, bereid, om waar het noodig en mogelijk is, het ten onderste boven te keeren. Het is dus niet te veronderstellen, dat men in Frankrijk met der daad gesteld is op een bondgenootschap met het Engelsch gouvernement. Dat bondsgenootschap heeft men reeds dikwerf te duur betaald, dan dat men daarop in de toekomst mag rekenen.

Een bondgenootschap tusschen Oostenrijk en Frankrijk is daarom natuurlijk. Hunne belangen staan elkander nergens in den weg; en op vele punten loopen zij zaam. Vroeg of laat moet het derhalve daartoe komen.

Maar er is tijd noodig om die vereeniging tot stand te brengen, zoo men al daarheen wil. Inmiddels kan Oostenrijk tegen Engeland niets dan pruilen. En het is alzoo te verwachten, dat voor als nog de vertoogen van Oostenrijk omtrent de vlugtelingen in Engeland tot geene ernstige verwikkelingen zullen leiden.

Wij vinden in een [illegible] het tory-hoofd, den heer d'Israëli, eenige beschouwingen over de voormalige klooster-abtdijen in Engeland. Zij zijn te merkwaardig om ze niet mede te deelen. De getuigenis van zulk een man, die als minister het katholijk element in Engeland heeft helpen bestrijden, is van waarde. Zij is een bewijs te meer dat de politieke hartstogten niet altijd veroordeelen, wat het kalm en onbevangen oordeel in het studievertrek prijst, hoogacht en vereert. Ziehier wat hij schrijft van de kloostergoederen en hunne bezitters, de monniken.

»De Kerkelijke bezitters waren beter dan de tegenwoordige bezitters. Al hadden wij de geschiedenis niet voor ons om zulks te bevestigen, dan zou reeds 't eenvoudig gezond verstand het ons zeggen. De monniken bezaten niets in eigendom: zij konden geen goed verzamelen, noch het vervreemden of vermaken. Zij leefden te zamen en alles wat ze ontvingen en verteerden kwam bij of ging af van het geheel. Het eigentlijke klooster stierf niet, zoodat de pachter, te doen hebbende met een dusdanig bezittor, niet te vreezen had voor een baatzuchtig voogd, een inhaligen schuldeischer of een kostbaar regtsgeding. Alles was verzekerd. De huizing veranderde niet van meester, de eiken werden niet geveld door een verspilzieken erfgenaam.

Hoe trotsch zijn wij nog niet in Engeland op onze oude familiën, en hoe weinig zijn er thans nog van over. Het volk zegt nog zoo gaarne; wij zijn de pachters geweest van zijn vader, van zijn grootvader, lang voor dat we het van hem waren; zij gevoelen dat er iets voordeeligs ligt in die langdurige betrekking. Welnu, de abt was altoos dezelfde. In 't kort, in heel den omtrek was het klooster een toevlugtsoord voor hen, die raad of bescherming noodig hadden. Daar woonde een verzameling van menschen die geen persoonlijke zorgen kenden en die toch genoeg ondervinding bezaten om de onkundigen voor te lichten, en ook genoeg rijkdommen om de armen te ondersteunen. Ja, dikwijls zelfs magtig waren om de onderdrukten te beschermen.

Men zegt dat de abdijen een erfgoed waren voor de jongste zonen der aristokratische geslachten. Het zij zoo! Ik voor mij, zie liever, indien we eene aristokratie moeten hebben, dat hare kinderen de kloosters moeten bevolken, dan dat ze pronken met den titel van kolonel zonder regiment of van staatsdames op kasteelen, die in de verbeelding zijn gebouwd. Het zou in ieder geval voor een minister een groot gemak zijn, zoo hij niet meer genoodzaakt was om wezens, die volstrekt alle bekwaamheid missen, aan betrekkingen in den Staat te helpen, gelijk dit thans moet gebeuren. Vandaar ziet men dan ook aan generaals, die nooit kruid hebben geroken, de gewigtigste expeditiën toevertrouwd; in onze koloniën zijn menschen aan het roer, die nog niet eens zich zelven kunnen regeeren en zelfs vertrouwt men gezantschappen toe aan een geruïneerden dandy of aan een gunsteling die in ongenade is. Zonder twijfel behoorden vele monniken en kloosterlingen tot den adel; wat kwaad steekt daar in? de aristokatie had het deel 't welk haar toekwam.

»Ziedaar alles. Gelijk alle andere klassen der maatschappij trok zij voordeel uit het bestaan der kloosters, en evenwel is het tijdens de opheffing der kloosters gebleken, dat de groote meerderheid der gemijterde abten uit het volk kwam. Doch er is een punt dat door de geheele wereld moet beaamd worden, te weten: dat de monniken groote bouwmeesters waren.

»O, dat het land er inzigt van hadde wat het heeft verloren. Wie kan er aan twijfelen, dat door de verwoesting der godsdienstige gestichten er veel is veranderd. Alleen in Engeland en het land van Wallis telde men meer dan drie duizend kloosters en stichtingen, kapellen en hospitalen van onderscheidene grootte. Ieder distrikt had wel een twintigtal dusdanige gebouwen, groot en schoon genoeg om met de fraaiste kasteelen te kunnen wedijveren. Men denke nu eens na welk een uitwerking een dertigtal zulke gebouwen op den toestand van de bevolking eener streek moesten hebben, te meer alsoo het eigenaars nooit afwezig waren. [illegible] ten dage het [illegible] beklaagd? over de afwezendheid der meesters.

»De monniken woonden altijd op hunne goederen. Zij verteerden hunne inkomsten onder de arbeiders die er werkten. Deze vroome mannen bouwden en plantten, gelijk ze in alles deden, met het oog op het nageslacht; van hunne kerken maakten zij kathedralen, van hunne scholen kollegien, van hunne bibliotheken de archieven van een koningrijk. Overal vindt men bij hen terug dien geest van voorzorg en die gedachte aan de toekomst, waarvan wij heden tot zelfs de traditie hebben verloren. Naar dat inzigt gingen zij te werk met de bosschen, de wateren en landerijen. Zij verbeterden en verfraaiden het land en maakten de bewoners daardoor gelukkig en fier. Het volk is opgestaan om ze te verdedigen, maar te laat. Het had te worstelen tegen de in bezitneming en men heeft het overwonnen. Zoolang de monniken nog iets hadden, zag het volk zich door de eigenaars beschermd, als het ligt werd gevallen. Maar nu, hoe is dat niet veranderd......

De reiziger die deze puinhoopen bezoekt, meent dat hij eene diepe gedachte uitspreekt, wanneer hij eenige

hedaagsche zinsneden over het geweld van den tijd uitbrengt. Neen, het is de tijd niet die deze muren heeft omver geworpen! Zulks is het werk van het geweld en van den oorlog, van dien oorlog welke van alle onze oorlogen de onregtvaardigste en onmenschelijkste is, dewijl hij menschen aanviel die geen weerstand boden. De kloosters zijn overrompeld en men heeft ze uitgeplunderd en door vuur en zwaard verwoest. Nooit had er een schandelijker roovorij plaats gehad. Een eeuw lang scheen het land aan een onverzoenlijken vijand ten prooi; het is jammerlijk dat de sporen dezer verwoesting nog niet zijn uitgewischt. Ik ben er nieuw na of de werkhuizen dit eindelijk zullen doen. Ik beschouw deze quaestie niet met het oog des geloofs, maar alleen met betrekking tot het bijzonder regt en het algemeen welzijn. Zij zouden, indien het ze zoo goed voorkwam, de godsdienst der abten veranderen, even gelijk ze het die der Bisschoppen gedaan hebben; maar zij hadden het regt niet ze van hunne goederen te berooven, en dat nog wel van een goed, 'twelk onder hun beheer, zoozeer het geluk der maatschappij bevorderde. De maatschappij? Zij bestaat in dit land niet. De eenige type, die we er ooit van gehad hebben, is verdwenen met de kloosters. Er is tegenwoordig slechts een opeenstapeling, en, dan nog altijd onder voorwaarden, die eerder ontbinding dan vereeniging ten gevolge hebben."

Men leest in eene korrespondentie:

»De federale Raad geeft zich zeer veel moeite om aan de vreemde hoven te bewijzen, dat het gouvernement van Tessino geheel onschuldig is aan de jongste gebeurtenissen te Milaan. Vooral tracht ze zich te verdedigen tegen de beschuldigingen van Oostenrijk. Men verzekert dat de *Zwitsersche* agenten te Parijs en te Weenen in last hebben, om de overtuiging te wekken, dat de federale Raad de eenig mogelijke regeringsvorm is voor Zwitserland, als alleen in staat om weerstand te bieden aan de revolutionairen, door zich aan het hoofd te stellen van de betrekkelijk gematigde fraktie dezer partij. Om meer gewigt bij te zetten aan hare deliberatien begint de radikale partij volksvergaderingen te organiseeren en hare dagbladen ruijen de menigte op tot verzet tegen Oostenrijk. De agenten te Parijs en te Weenen grijpen deze omstandigheid aan, om de kabinetten er op te wijzen, hoezeer het in hun belang is den Raad te ondersteunen. Het zou ons niet bevreemden, zoo men dan een diplomaat gehoor gaf aan deze redeneering. Over het algemeen hebben de Zwitsersche radikalen, sedert 1830, telkens over de Europeesche diplomatie gezegepraald: de bescherming van Engeland is ze verzekerd, en door deze bescherming en den goeden uitslag hunner pogingen zijn ze stouter geworden dan ooit.

»In Tessino is het zeer slecht gesteld met de zaken betreffende de godsdienst; de radikalen maken gebruik van den Staat van beleg te Milaan om voor het kanton van Tessino scheiding te vragen van het bisdom van Milaan, waarbij het sinds eeuwen behoort. De inwoners van Tessino erkennen ten eenemale de weldaden die ze te danken hebben aan den aartsbisschop van Milaan, Karel Borromeus, die er voor de katholieke godsdienst heeft behouden; de losscheuring van het bisdom van Milaan zou nieuwe ongelegenheden te weeg brengen en zou op eene uitnemende wijze in de hand werken de Engelsche revolutionnaire propaganda, die geene middelen ontziet om Italie in het verderf te storten door het ondergeschikt te maken aan het *Protestantismus* en aan de *Demokratie*. De beruchte redevoering van Lord Palmerston over de verdrijving der Jezuiten uit Zwitserland laat geen twijfel meer over aangaande de regte bron waarin de vervolgingen opwellen, aan welke de Zwitsersche Katholieken sinds 1847 en nog heden ten dage zijn blootgesteld.

De armzalige roman van A. Dumas, *Isaac Laquedem*, verschijnt op nieuw, na een maand tusschenpozing, in het feuilleton van de *Constitutionnel*. Het berigt gaat er bij, dat de drie hoofdstukken, waarin de auteur op eene zoo allerschandelijkste wijze de H. mysterien onzer godsdienst had geparodieerd, in een enkel hoofdstuk zijn samengedrongen. De heer Dumas, hierin geen genoegen nemende, schrijft in *La Presse* het volgende:

»Ik verzoek mijne gewone lezers, om geen waarde te hechten aan het hoofdstuk medegedeeld in de *Constitutionnel*, onder het opschrift: *Eloha*, daar dit hoofdstuk niets anders is dan het armoedig overblijfsel van drie hoofdstukken, door het dagblad deerlijk verminkt.

»Ik kan niet vooruit weten, wat de *Constitutionnel* met de overige hoofdstukken in den zin heeft, maar ik waarschuw bij dezen, dat ik tegen elke nieuwe verminking zal opkomen.

»Voor het overige zullen mijne lezers het werk ongeschonden terug vinden in de litteraire. Ik verzoek dat ik naar die uitgave, welke door mij alleen als echt wordt erkend, beoordeeld. Men zal er tevens alle ophelderingen vinden betreffende het verbod der vervolging.

»ALEXANDER DUMAS.«

Zoowel de *Constitutionnel* als de heer Dumas zouden wijs hebben gedaan indien ze dit ellendig roman-produkt, welke de verontwaardiging van het publiek reeds heeft gaande gemaakt, hadden achterwege gelaten. Men had zich dan ten minste niet daarenboven nog in een belagchelijken strijd gewikkeld.

Een niet zeer aanzienlijk Amsterdamsch boekverkooper heeft de roman van Dumas, tegen vijf centen de aflevering geannonceerd, en prijst hem met groote gekleurde letters en holle volzinnen op alle hoeken der straten aan. Men verwondere of vertoorne zich niet over de onzedelijke praktijken van sommige kleine boekverkoopers, daar zij zich niet kunnen voeden, dan met de inkomsten en het afval der ondeugd en der goddeloosheid. En het voorbeeld, dat nog dagelijks te Tiel wordt gegeven, waar men van zulk eene handelwijs overvloedige al zijn het ook wormstekige vruchten trekt, moet wel den naijver opwekken. En ook, de overgang van *Maria Monk*, de eerbaarheid van het stille leven der godsvrucht bekladdende, tot den *Isaac Laquedem*, de Heer der heerlijkheid in het aangezigt slaande, is natuurlijk, is ongedwongen en gaat van zelve. Eerst staat men op tegen de Kerk, bespot ze en tracht hare instellingen te vernielen, om vervolgens, staande op de puinhoopen, den Stichter der Kerk zelven aan te randen en van zijn troon te bonzen. Niet anders vervult zich de weg der zoogenaamde hervorming, die met meer regt, en overeenkomstig hare geaardheid, gelijk die zich vooral in onze dagen wederom konsequent openbaart, zou kunnen heeten: »*misvorming!*" God behoede de wereld voor de volledige doorzetting en toepassing van het duivelen systeem, 'twelk niet ophoudt sedert drie eeuwen de maatschappij door elkander te werpen, van hare grondslagen af te scheuren en elken wind der leering in de armen te werpen.

De *Morning Herald* berigt dat de weduwe van Sir Robert Peel met hare dochter tot de Katholieke Kerk zal overgaan. De laatste zoude met een Katholiek, den zoon van Lord Camoys, in het huwelijk treden.

Thans is op last van den minister van Justitie uitgegeven het verslag der staats-kommissie, in 1852 benoemd, bestaande uit de heeren Provo Kluit, Staats Evers, van Dorp, Pape, Pringle, Rouville en Tydeman, tot het doen van onderzoek en het uitbrengen van verslag over een aan de tegenwoordige Staats-inrigting en wetgeving meest passend stelsel van politiewet. Daarin wordt op den voorgrond gesteld, dat de politie een deel is van het uitvoerend gezag, dat hier niet bedoeld wordt eene staatkundige politie; dat de eigenlijk gezegde politie, welke in het belang der maatschappij alle aanbeveling en vertrouwen verdient, behoort te staan nevens de justitie maar niet onder een afgescheiden hoofd, hetgeen tot magtsuitbreiding en botsing aanleiding geeft.

De minister van Justitie wordt als eigenaardig hoofd van dezen tak van het uitvoerend gezag voorgedragen; en dezelfde vereeniging van politie met de justitie behoort niet alleen bij het hoofd, maar doorloopend te bestaan in dier voege, dat de politieambtenaren en sommige beambten ook met eenige regtsbevoegdheid moeten worden bekleed, ten einde der justitie daarmede ten dienste te staan.

Er wordt verder gesteld, dat justitie-ambtenaren geene politie-ambtenaren moeten zijn; dat dit ook voor de administratieve ambtenaren moet gelden, uitgezonderd voor burgemeesters; dat er eenheid en zelfstandigheid van politie-gezag zij, dat er centralisatie moet zijn, zoo wel om de ondergeschiktheid van de lagere beambten aan de hoogere ambtenaren te verzekeren, als om eenvormige en voor allen en in alles gelijke politie bescherming daar te stellen. De minkostbaarheid van dit stelsel wordt aangewezen, en vervolgens de daarop te gronden organisatie ontvouwd. Die organisatie zou hierop nederkomen:

Het hoofd der politie in Nederland, zij de minister van justitie. Onder zijn onmiddellijk toezigt zullen vijf direkteuren van politie (of zooveel meer of minder als de regering mogt noodig achten), in bepaald aangewezen distrikten werkzaam zijn. In elk geregtelijk kanton zij een Rijks-kommissaris van politie, residerende op de plaats waar het kantongeregt is gevestigd. Hij heeft onder zich een inspekteur van politie, bij voorkeur gevestigd in eene andere gemeente van hetzelfde kanton (indien het kanton uit meerdere gemeenten bestaat) en een genoegzaam aantal agenten voor de dienst bij dag en bij nacht. In elke gemeente, waar geen kommissaris is gevestigd, is de burgemeester tevens ambtenaar van rijks-politie.

Behalve deze kantonnale kommissarissen zullen er nog eenige andere rijks-kommissarissen zijn, deels gestationeerd in enkele groote en volkrijke gemeenten of op enkele grenspalen, deels op de plaats waar de direkteur is gevestigd, en ter zijner onmiddellijke beschikking. Desgelijks zullen de direkteur en rijks-kommissarissen een of meer inspekteurs en agenten van politie tot hunne dienst hebben.

Bij elke direktie is het centraal bureau gevestigd, welks waarneming aan een der rijks-kommissarissen zij opgedragen.

De kantonnale kommissarissen zijn belast met de politie in hun kanton, en met de waarneming van het openbaar ministerie bij het kantongeregt.

Waar meerdere kantongeregten in eene gemeente zijn, of in andere groote gemeenten waar meerdere kommissarissen zijn gevestigd, is een hunner met het centraal toezigt belast.

De direktie-kommissarissen strekken tot tijdelijke vervanging, bij beletsel of ontstentenis van de kantonnale en andere gevestigde rijks-kommissarissen, en zij worden door den direkteur derwaarts gezonden, waar tijdelijk buitengewone hulp te verleenen of buitengewoon toezigt uit te oefenen is. De inspekteurs van politie houden een waakzaam toezigt op het personeel der agenten, en zijn belast met de dienst op de bureaux.

De agenten, in verschillende klassen verdeeld, oefenen onder het oog hunner superieuren, de politie-dienst uit; zij worden, hetzij alleen of onder de leiding van een hooger ambtenaar of beambte, belast met de dienst aan de geregtszalen en met alle geregtelijke en administratieve transporten; het toezigt op jagt en visscherij kan hun ook worden opgedragen.

In sommige havenplaatsen, of waar zulks vereischt wordt, is een kommissaris met de betrekking van waterschout bekleed en heeft onder zich een genoegzaam personeel voor de politiedienst in de havens, op de stroomen, eilanden en buitengronden. Overigens moet dit politie-personeel kunnen worden verplaatst of zamen getrokken, naar mate de omstandigheden zulks vorderen.

De aanstelling der direkteuren en kommissarissen geschiedt door den Koning; die van de inspekteuren door den minister van Justitie, die der agenten door de direkteuren van politie. De direkteuren en kommissarissen als ook de burgemeesters in gemeenten waar geen kommissaris verblijf houdt, zijn *ambtenaren*; de inspekteurs en agenten zijn *beambten* van politie.

Het geheele politie-personeel behoort van een doelmatig gelijkvormig kostuum, verschillend slechts voor de verschillende rangen, te worden voorzien; ook de burgemeesters moeten hun onderscheidings-teeken dragen, wanneer zij voor de rijks politie werkzaam zijn. Het geheele politie-personeel behoort ook in den wapenhandel geoefend en van behoorlijke wapenen naar gelang de omstandigheden zulks vorderen, voorzien te zijn; terwijl waar de nood zulks eischt, ook dienst te paard moet worden verrigt. Waar de dienst het vordert, wordt het personeel gemonteerd en gekaserneerd.

In dit stelsel komt niet slechts de dienst van geregtsdienaren en hulp-marechaussee, maar ook de geheele marechaussee te vervallen. Aan de grenzen (zoo wel ten oosten als ten zuiden des rijks) zal in het vervolg een genoegzaam militair korps moeten zijn gestationeerd, hetwelk gelijk aan alle ander gezag, inzonderheid aan de rijks-politie aan de grenzen, zal ten dienste staan. Ook elders, waar de nood zulks tijdelijk of duurzaam mogt vorderen, zal militaire of maritieme magt moeten zijn gevestigd om aan de politie de behulpzame hand te bieden.

De kommissie besluit haar rapport aldus: „De kommissie ontveinst zich overigens niet, dat een der meest belangrijke waarborgen zal bestaan in de kunde, ervaring, eerlijkheid en braafheid van het personeel der politie zelve. Voor zoo verre de keuze der beambten behoort aan de burgemeesters, zal zulks met ernst ter hunner verantwoording behooren gesteld te worden, de hoogere ambtenaren moeten daarop zorgvuldig toezien. Van den Koning, de ministers, de kommissarissen des Konings in de provincien en de direkteuren in de distrikten zal, vooral voor de eerste invoering van een nieuw politie-stelsel, in de nieuwe keuzen tot dat einde te doen, zeer veel afhangen. Om het vooroordeel tegen de politie te doen ophouden, waar dit mogt bestaan, — om achting in te boezemen voor de hoogere en lagere dienaren van het openbaar gezag; — om eerbied voor de wet te vestigen in het gemoed van ingezetenen en vreemdelingen; — behoort het gezag zelf eerbied en achting waardig te zijn. De handelingen der openbare magt moeten vertrouwen en toegenegenheid wekken, geen wantrouwen en wrevel doen ontstaan. Tegenover uitgebreide bevoegdheid, in het algemeen belang, zal eene gestrenge tucht, onvoorwaardelijke afzetting voor alle wangedrag van zedelijken of maatschappelijken aard, ruime belooning en gepast eerbetoon voor buitengewone verdienste, behooren te worden.

Op deze wijze kon, gelijk de kommissie niet vertrouwen durft verzekeren, het door haar geschetste stelsel gereedelijk in praktijk worden gebragt, en zal het, onder den zegen der Voorzienigheid, gewenschte vruchten opleveren voor het heil van Nederland."

Z. M. heeft benoemd tot plaatsvervanger van den kantonr. te Harderwijk, J. F. Mirandolle, dir. van het postkantoor aldaar; tot kantonr. te Oss, Mr. H. H. Vermeulen; ter vervanging van den overleden komm. den heer J. Z. Beijer tot adjunkt-komm. ter Kanselarij van de beide Orden, den heer J. E. W. Haffert.

Z. M. heeft den heer W. de Yongh eervol ontslag verleend als konsul der Nederlanden te Livorno, onder toekenning, als een blijk van 's Konings tevredenheid over zijne lange en getrouwe diensten, van den titel van konsul-generaal honorair; en in diens plaats benoemd den heer L. Heukensfeldt Slaghek.

Z. M. heeft benoemd bij den plaatselijken staf: tot kapt. en plaatsadj. 1ste kl. den 1e. luit. J. C. van Eukhuijsen, plaatsadj. 2de kl. te Grave; tot 2e. luit. en plaatsadj. 2de kl. te Maastricht, den adj. onder-offic. J. A. Hengst, van het 4de reg. drag.; bij het 8ste reg. inf. tot kapt. 3de kl. (naar ouderdom van rang), den 1e. luit. T. Groeneveld, van het korps.

Z. M. heeft den 1sten luit. G. Valkenburg, plaatselijk adjudant der 2de klasse te Wierickerschans, een pensioen verleend van ƒ690; voorts, den kapitein K. van der Hart van het 8ste, en den 2den luit. F. H. A. Wentzky van het 2de reg. inf, gesteld op non-aktiviteit; en aan den eersten Klerk J. M. J. Kierdorff, eerste drukker bij het topographisch bureau van het Ministerie van Oorlog, een pensioen verleend van ƒ490.

Z. M. heeft erkend de heeren A. C. W. Ellinkhuysen, als konsul van Parma, te Rotterdam; W. A. van Oosterzee, als konsul van Spanje en vice-konsul van Parma, te Amsterdam; H. Kikkert, als vice-konsul van Parma, te Vlaardingen, en J. T. Zur Mühlen, als vice-konsul van Parma, voor den Helder en de Kust van Wieringen.

De Minister van Binnenl. Zaken heeft aan den heer A. Ruyssenaers, op diens verzoek, een uitstel tot den *eersten* Junij aanst. verleend, voor het aanleggen van den elektro-magnetischen telegraaf tusschen Nederland en Engeland.

's GRAVENHAGE, 7 Maart. De kommissie van enquête voor de verbeteringen aan te brengen in de bestaande wetten op de zout-accijns, heeft negen deskundigen, waaronder ambtenaren, zoutzieders en gewezen zoutzieders, opgeroepen, om voor haar te verschijnen in het lokaal van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, op Maandag (14 dezer) en volgende dagen, ten 10 ure.

KAMPEN, 5 Maart. De IJssel boven de brug is met ijs bezet, doch beneden heeft men open water. De Zui-

derzee ligt geheel digt tot aan Schokland, werwaarts heden eene ijsslede met vijf man is teruggegaan. (*K. C.*)

OMMEN, 3 Maart. Algemeen beschouwt men hier de ingevallen vorst en sneeuw voor zeer gezegend. De akkers werden zeer door den slak, nog meer door de muis geplaagd, en nu zijn beide geheel opgeruimd. Dat menig landbouwer zich na den door beklagen zal dat zijne akkers, vroeger zoo welig groen, nu verlensd te voorschijn komen, laat zich verwachten, want de sneeuwlaag is zeer nadeelig voor het graan, wanneer er geene onmiddellijke afvoer bestaat, en aan goede afwatering hebben de meeste bouwlanden groot gebrek. Die nog bij den door zoo veel mogelijk daarop werkt, zal ruimschoots beloond worden. Al het graan staat tot nog toe zeer schoon. (*Amst. C.*)

PER TELEGRAAF.

De Tweede Kamer heeft benoemd tot kandidaten voor het lidmaatschap van den Hoogenraad de Heeren Geradts, Jespers, Wichers, Provo Kluit en Schmolck.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 5 Maart. Wederom is aan 164 veroordeelden en emigranten onder de gewone voorwaarden genade geschonken.

De *Moniteur* bevat eene menigte benoemingen o. a. van 15 senatoren, 11 prefekten en 9 verplaatsingen van prefekten, 4 staatsraden enz.

— De heer Hébert, oud-minister, zal voor de heeren Aguado pleiten tegen dr. Véron, in de zaak van den *Constitutionnel*.

In de dezer dagen te Parijs gehouden vergadering der maatschappij voor den onderzeeschen telegraaf tusschen Frankrijk en Engeland is gebleken, dat de uitgaven in het laatste half jaar 1928 pond sterling, de ontvangsten daarentegen 4632 p. st. hebben bedragen, weshalve de uitdeeling aan de aktiehouders gelijkstaande met 61 pCt. in het jaar bepaald is.

— De heer Romieu is benoemd tot opzigter van de bibliotheeken der kroon.

— Men wil dat de baron de Varennes, die tot raadsheer is benoemd, te Berlijn als gevolmagtigd minister zal vervangen worden door den heer de Moustier, oudlid der Wetgevende Vergadering.

— Aan den heer Bouhier de l'Ecluse is door een deurwaarder de intrede in de zaal van het Wetgevend Ligchaam ontzegd. Vervolgens heeft de voorzitter verklaard dat die heer zijn ontslag had genomen, door de feitelijke weigering van den eed.

— (*Per telegraaf*) 6 Maart. Bij keizerlijk dekreet zijn de inspekteurs-generaal der policie opgeheven. Naar gelang van omstandigheden zullen hooge ambtenaren op voordragt van den minister, worden aangewezen, om achtereenvolgens al de deelen des rijks te bezoeken, en van den algemeenen toestand verslag te doen.

MADRID, 26 Febr. De heer Martinez de la Rosa heeft verklaard het presidentschap van de Kamer der Afgevaardigden aan te nemen.

ENGELAND.

LONDEN, 5 Maart. Lord John Russell's bill betreffende de emancipatie van H. M. onderdanen, die de Joodsche godsdienst belijden, is op last van het Huis der Gemeenten in het licht gegeven. Daarin wordt voorgesteld om in het eedsformulier, ingeval dit door een Israeliet moet worden uitgesproken, de woorden: »op het ware geloof van een Christen" weg te laten; de verdere voorgestelde bepalingen betreffen de uitsluiting der Israelieten bij de stemming over zaken aangaande de gevestigde kerk.

— Bij het begin der zitting van eergisteren, heeft Lord Dubley Stuart, in het Huis der Gemeenten, den minister ondervraagd aangaande de zaken van Montenegro en naar den toestand in Turkye, te weeg gebragt, tengevolge der jongste gebeurtenissen.

Lord Russell heeft geantwoord. Hij is van oordeel, dat, krachtens de beginselen van het algemeen staatsregt, de onafhankelijkheid van Turkye zal gehandhaafd worden; de regtvaardigheid, de goede trouw der verbonden mogendheden en het wederzijdsch nationale regt vorderen zulks gebiedend. Het Engelsch gouvernement heeft de verzekering ontvangen dat Oostenrijk geen andere inzigten koestert dan de handhaving van het Ottomanische rijk.

Hij kent echter de bepalingen niet, waarop de tusschenkomst zich grondt door Oostenrijk, bij monde van den graaf van Leiningen, den Sultan aangeboden; maar hij kan verzekeren, dat de tusschenkomst van Frankrijk en Engeland met goed gevolg is bekroond.

— De heer Storm heeft in het Huis der Gemeenten eene motie gedaan betrekkelijk den vrijhandel. De motie door den heer d'Israeli verdedigd, is met 159 tegen 101 stemmen van de hand gewezen.

— Gisteren heeft Lord Lyndhurst in het Hoogerhuis het gouvernement geinterpelleerd nopens het verleenen van gastvrijheid aan staatkundige uitgewekenen. Naar zijn inzien moeten de vreemdelingen worden beschouwd als onderworpen aan de Britsche wetten, en naar deze gestraft, zoodra zij pogingen in het werk stellen, om de goede verstandhouding tusschen Engeland en de overige Mogendheden te storen. Lord Aberdeen erkende, dat aan de wet ten dezen opzigte nog veel ontbrak; echter was hij niet voornemens eenige wijziging in dezelve voor te stellen. Zoodra echter het gouvernement de overtuiging zou erlangen, dat er op eenigerlei wijze tegen de vreemde Mogendheden werd zamengespannen, zouden de schuldigen onmiddellijk aan de regtbank overgeleverd worden. (?)

— Kossuth heeft aan de *Daily News* eenen brief geschreven van twee kolommen van dat blad. Het is een antwoord op den brief van Mazzini. Kossuth verloochent zijne vriendschap voor Mazzini niet, doch hij betuigt zijn leedwezen alleen, dat men, zonder hem eerst te hebben geraadpleegd, een in 1849 geschreven stuk in 1853 heeft doen dienen; (?) hij verklaart, dat de Italiaansche overzetting niet zeer getrouw aan het oorspronkelijk Hongaarsch is, doch dit wijt hij volstrektelijk niet aan Mazzini, daar deze, naar zijne meening, evenmin met al de bijzonderheden van de overzetting en uitvaardiging der proklamatie bekend was, als hij, Kossuth zelf.

De Oostenrijksche *Lloyd* zegt daaromtrent vrij scherp; »De proklamatien, door de Londensche dagbladen medegedeeld, en te Milaan ten dage des opstands aangeplakt, zijn thans voor valsch verklaard. De *Daily News*, het Engelsche orgaan der revolutionnaire propaganda, en de *Times* hadden de proklamatien ontvangen van personen, die met de propaganda in betrekking stonden, en hebben voorzeker zeer goed geweten, wat er eigenlijk van de zaak was. Zij hielden zich echter doodstil, zelfs toen zij den ongelukkigen uitslag van den opstand te Milaan hadden vernomen.

Toen weinige dagen later de openbare meening zich tegen de opruijingen der onruststokers verklaarde, begonnen deze te vertellen, dat zij aan de genoemde bladen geene proklamatien hadden gezonden, en dat zij er volkomen vreemd aan waren. Zulk een schelmstuk is juist niet nieuw. De agenten van policie hebben er wel min of meer de ondervinding van, hoe ervaren de gaauwdieven soms zijn in het vervaardigen van brieven en stukken, met welker oorsprong zij zich naderhand, naar mate het in hun belang te pas komt, al of niet bekend kunnen toonen. De vrede is voor Engeland hoog noodzakelijk, en alle klassen der maatschappij zullen zich ten sterkste verklaren tegen dengene, die hem zou trachten te verstoren. Frankrijk heeft bij de questie der vlugtelingen het grootste belang. De keizer zal zich niet minder hevig dan de Duitsche mogendheden verzetten tegen het regt van gastvrijheid, van hetwelk eenige oproerlingen en schelmen, in een rijk, dat alleenlijk door het Kanaal van Frankrijk gescheiden is, misbruik maken. Engeland kan geenen vrede houden met de overige Europesche natien, zoolang het bescherming verleent aan *schelmen van beroep*.

Het is te hopen, dat Engeland zijne onregtvaardigheid nog tijdig zal vergoeden, doch wij hopen tevens, dat de groote Mogendheden van het Vasteland ten allen tijde op alles zullen zijn voorbereid. Gaat Engeland voort met aan Kossuth en Mazzini gastvrijheid te verleenen; welnu, de Britten zullen er de onze door verbeuren. Waarlijk, wij kunnen de bezoeken der Engelschen evenzeer missen als die der Tessiners. Wij hebben evenmin behoefte aan de Engelsche als aan de Tessinsche produkten. Dat Engeland dus kieze, Dat het kieze tusschen ons en hen, wier namen thans aan de galg zijn gespijkerd.«

— Nabij Manchester is een sneltrein uit het spoor gevlogen, waardoor de machinist, de stoker en een kind het leven verloren, terwijl de reizigers doodelijk werden gekwetst. Bij Reigate zijn op dienzelfden dag 17 personen meer of min gekwetst, door het tegen elkander inrijden van een goederen- en een passagierstrein.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 5 Maart. Men schrijft uit Stuttgard dat met 47 tegen 34 stemmen besloten is tot de wederinvoering der doodstraf.

— De *Freymuthige Saksen Zeitung* geeft eene beknopte levensschets van graaf Ludwig Senfft von Pilsach, den 17 der vorige maand in zijn 80 jaar te Innsbruck in Tyrol overleden. Eene zuster overleeft hem. In Nederlande is hij bekend door zijne betrekking van gevolmagtigd gezant te 's Hage in 1837. Reeds voor 1820 was hij tot de Katholieke Kerk overgegaan, iets wat hem deels door eenen, anders eerlijken Niebuhr, deed haten en kleineeren.

— Aan de *Volkshalle* schrijft men uit Heidelberg: Een bataillon infanterie heeft in den avond van eergisteren orde ontvangen om naar Oberland te marcheren, wijl er bij het gouvernement berigt was ingekomen van pogingen tot opstand aan de Zwitsersche grenzen. Men nam er gisteren een zendeling van de revolutionnaire partij gevangen.

— Volgens de *Kölln. Ztg.* wil de Bondsraad eene krachtige nota aan Oostenrijk rigten, en tevens een protest tegen de door de regering van Tessin genomen maatregelen.

— In de meeste steden van Duitschland heeft de politie hare waakzaamheid verdubbeld en is toegenomen in gestrengheid. Zij hoopt door die maatregelen Mazzini in handen te krijgen, welke zich, volgens het gerucht, in die steden aan gene zijde van de Rijn moet schuil houden.

— Men schrijft uit Berlijn, 2 Maart: Het ontwerp om zich krachtig tegen Zwitserland te stellen, is op nieuw aan de orde van den dag. Men spreekt in de diplomatieke kringen, om Zwitserland, van Tessino tot Innspruck, en van Geneve tot aan Mulhausen, in te sluiten, ten einde aan de vorderingen van Frankrijk en Oostenrijk ten aanzien der uitgewekenen meer klem bij te zetten.

Van een anderen kant schrijft men aan (de) *Schwab. Merk.*: Ons bataillon hoogschutters, hetwelk sedert de herfst in garnizoen lag te Friburg, heeft orde bekomen om terstond naar de grenzen van Zwitserland op te rukken. Er zal tusschen Lowach en Constanz een patrouilledienst worden opgerigt.

— Te Geneve is eene volksvergadering gehouden ter beoordeeling der handelwijze van den Bondsraad tegenover Oostenrijk, in de zaak van Tessin. Dezelve werd natuurlijk afgekeurd, en toen James Fazij het volk tot temporiseeren wilde vermanen, riep men van alle kanten: »*Weg met den praatjesmaker; geen temporisatie, weg met den praatjesmaker.*"

— De *Suisse* van Bern ontkent het berigt van de meeste dagbladen, dat de Oostenrijksche Legatie in Zwitserland het visa der paspoorten zou hebben geweigerd ook van andere Zwitsersche ingezetenen dan die uit het kanton Tessin. Het blad ontkent ook dat de Bondsraad zich met een protest tegen de maatregelen van Oostenrijk aan de verschillende hoven van Europa zou hebben gerigt.

BERLIJN, 4 Maart. In de Eerste Kamer werd heden het ontwerp van wet op de zamenstelling dier Kamer onveranderd aangenomen; zoo als het door de Tweede Kamer was goedgekeurd. Vervolgens werden de algemeene beraadslagingen geopend over de gemeentewet voor het platte land der zeven westelijke provincien.

— Heden heeft de Eerste Kamer hare beraadslaging voortgezet en na langdurige diskussien is met 64 tegen 20 stemmen de bepaling aangenomen, dat niet-christenen niet tot gemeente-ambtenaren kunnen benoemd worden.

— In de zitting der Tweede Kamer van Vrijdag is de opheffing van art. 105 der konstitutie, nopens de gemeenteregeling, met 177 tegen 144 stemmen aangenomen; doch die stemming is als het ware vernietigd door het aannemen met 170 tegen 154 st. van een amendement der linkerzijde, ten gevolge waarvan de nieuwe organisatie der gemeenten, kreitsen en provincien, slechts bij bijzondere, met toestemming der Kamers uit te vaardigen wetten, kan worden vastgesteld. De linkerzijde beweerde nu dat de opheffing door het amendement was te niet gedaan; de regterzijde meende, met de regering, dat die opheffing werkelijk geschied was; doch de voorzitter verklaarde, dat hij deze stemming niet aan de regering zou aanbieden, en dat bijaldien deze daaraan kracht van wet zou willen toekennen, zulks voor hare verantwoording bleef. Deze verklaring maakte veel sensatie. Volgens het reglement der Kamer moet het amendement nog aan eene tweede stemming onderworpen worden.

WEENEN, 5 Maart. ... des Keizers ... meer uitgegeven.

— Er zal alhier bij inteekening eene kerk worden gesticht ter herinnering aan den moordaanslag op den Keizer, wien de Engelsche koningin in een eigenhandigen brief met het behoud zijns levens geluk heeft gewenscht. De opgave van giften voor deze kerk bedraagt reeds 134,123 fl. De bank teekende voor 10,000 fl.

— Op het voorbeeld van onzen Vorst-Aartsbisschop hebben thans ook de Bisschoppen van Olmütz en van Brünn, uit den aanslag op het leven des Keizers aanleiding genomen, om zich tot de geloovigen hunner diocesen te rigten in eene toespraak, waarin de revolutionnaire strevingen nog scherper en onbewimpelder aan de kaak worden gesteld.

— De Oostenrijksche korrespondentie ontkent in de stelligste bewoordingen het gerucht, volgens hetwelk te Comorn een komplot zou ontdekt zijn, ten doel hebbende om de staatgevangenen in vrijheid te stellen.

ITALIE.

Onder dagteekening van 23 Febr. berigt de gestenografeerde korrespondentie uit Turijn dat Mazzini zich te Genua aan boord heeft begeven van het Engelsch fregat *Retribution*, op het oogenblik dat het naar Malta onder zeil zou gaan.

De *Opinione* van Turijn meent te weten, dat het sequester op de bezittingen der Lombardijsche emigranten geschorst is.

— Het Genueesche dagblad *Mediterraneo* is te Napels verboden, en zulks, naar luid van de *Gazette piemontaise*, op verzoek van den Franschen gezant aan de politie van Napels.

STADSNIEUWS.

In de 219de Staats-Loterij zijn in de 5e Klasse bij de 9e Trekking prijzen van *f* 1000 of daarboven te beurt gevallen aan Nº 3077 en 19446 ieder *f* 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 7 Maart.

GETROUWD (3 Maart): J. M. Coenen met C. W. J. van Olfen.

BEVALLEN (4 Maart): A. Eggers, geb. Windhouwer, Z. - G. Stants, geb. Eversen, D.

OVERLEDEN (27 Febr.): M. van Hamersveld, 64 j. — (1 Maart): L. Peper, 81 j. - H. W. Braakman, 39 j. — (2 Maart): J. Verschuur, 38 j. - J. J. R. Everwijn, 56 j. - D. H. Cunier, 57 j. - A. Kriek, geb. Han, 62 j. - J. H. Henker, 68 j.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		5 MAART 4½ u. gebl.	7 MAART 4 u.			gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à 2½ pCt.		65 11/16	65⅝	a	65 11/16	65⅝
Dito Dito	3 »	78	77 11/16	»	77¾	77 11/16
Dito Dito	4 »	96¾	96½	»	96⅝	96 9/16
O. I Leening 1844	4 »	96½		»		
Amortis. Syndic.	3½ »	95⅜	95½	»		
Handel-Maatschappij	4½ »			»		
Aand. Rijn-Spoorweg	» »			»		
Aand. Holl. S. M.				»		
Obligatien	» »			»		
BELGIE, Obligatien 1844	» »			»		
Cert. bij de Belg. Bank	2½ »			»		
Dito bij Rotsch. en Volksv	» »	53¼	53⅜	»		
FRANKRIJK, Obligatien	3 »			»		
SPANJE Nieuwe	1 »	23 13/16	23⅝	»	23¾	
Dito	3 »	48	47¾	»	48	
Dito Binnenl. à 6/m.	» »	43⅜	43	»	43⅝	43 1/16
Coup. Bewijzen		6⅝	6 1/16	»	6⅛	6 3/16
Amortisable Schuld	»	5⅝	5¼	»		
PORTUGAL te Londen	5 »	40⅝	41	»		
Dito Dito	4	38⅞	38⅞	»		
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816-5	»	108⅛	108½	»	108½	
Dito Dito 1828 en 1829	» »		107¼	»	107⅜	
Cert. bij dº. 1831 en 1833	» »	97½	97⅜	»		
Dito	4½ »	102¼		»		
Dito bij *Hope*	4 »	92⅜	92¾	»	92⅞	
Dito bij *Stieglitz en Cº.*	4 »	92	92¼	»		
Dito bij id. 5de Serie	4 »			»		
Cert. te Hamburg	5 »			»		
Inschrijving in Assignat.	6 »		73¼	»		
Cert. van dito	» »	73⅛	73⅜	»		
POLEN, Certifikaten	4 »	87	87	»		
Dito Aand. à fl. 500				»		
Dito met Lot. » 300				»		
AMERIKA, Bank-Actiën		4½	4⅝	»	4 13/16	4¾
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50 *f*				»		
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	82	81¼	»	81⅞	
Dito 1847	2½ »			»		
Dito 1851	2½ »	42⅛	42	»		
Dito 1849	5 »	92¾	92¾	»	92⅞	
Ween. Bank bij *Goll en Cº.*	»			»		
Dito	4 »			»		
Letter B	5 »	92¾	92¾	»	92⅞	
Aand. met Loting fl. 500	*f*			»		
Nieuwe dito » 250	»			»		
NAPELS, Cert. *Lam. en Bouwer* 5 pCt.				»		
BRAZILIE te Londen 1824	5 »	99⅞		»		
Dito Leening 1843	5 »			»		
Dito £ 200	»			»		
[illegible]	5½ »			»		
MEXICO Nieuwe	3 »	25 11/16	25⅝	»	25¾	25⅝
VENEZUELA [illegible]	[illegible]	39½		»		
GRENADA à £ 100	[illegible]	[illegible]	[illegible]	»		
Dito Uitgestelde		[illegible]	[illegible]	»	[illegible]	
ECUADOR à £ 100	»			»		

Philad. bij Hope en Cº. 5 pCt. 88, 91; Grieken 5 pCt. 5 11/16, 6 3/16.

In Hollandsche fondsen was weinig handel en variatie, ook van de vreemde soorten valt weinig bijzonders te vermelden, alleenlijk waren Spaansche bij veel affaire lager en meer aangeboden, en Philadelphia's met voortdurende Kooporders hooger gevraagd.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt, Prolongatie 2½ pCt Diskonto 2 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m. *f*	56⅛	Livorno	2/m. *f*	38¾
»	zigt „	56¾	Napels	6 „	81½
Bordeaux	2/m. „	55⅞	Petersburg	„ „	1,87
»	½/m. „	56⅛	Weenen	6/w. „	32
Madrid	3/m. „	246	Augsburg	„ „	35⅜
Cadix	„ „	247	Frankfort	„ „	98¾
Seville	„ „	243	Hamburg	2/m. „	35⅛
Bilbao	„ „	244	»	zigt „	35 5/16
Lissabon	„ „	41½	Londen	2/m „	11,77½
Porto	„ „	41½	»	zigt „	11,85
Genua	2/m. „	46½	Rotterdam	„	¼

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 5 Maart. Belg. leen. 2½ pc. 56¼, 1840/1842 5 pc. 99; 1848, 99; Spanje 1—3 pc. 23 5/16; Binnenl. 3 pc. 43½; Rom. Leening 1835 —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 85.

PARIJS, 5 Maart. Fransche 3 pc. 80,45; id. 4½ pc. 106,60; Bank-Aktien 2785,—; Belg. 1840/42, 5 pc. —; 4½ pc. 99¾, 2½ pc. —; Napels 5 pc. —,—; Spanje 1—3 pc. 24; Buitenl. 3 pc. 49; Binnenl. 3 pc. 43; Holl. 2½ pc. 65; Piemont 5 pc. 98,50; Portugal 4 pc. —; Romeinen 5 pc. 98; Rusland 4½ pc. —.

MADRID, 2 Maart. Spanje 3 pc. 43¼; 1—3 pc. 23 11/16; Cert. Coup. —; Bank S. Fernando —.

LONDEN, 5 Maart. Cons. kont. 99½ a 99⅝; op tijd 99½ a 99⅝; Braz. 102 a 104; 1829/39 102 a 104; Den. 3 pc. 84 a 86; 5 pc. 105 a 106; Ecuad. 5½ a 5¾; Gren. 21¼ a 21¾. Uitgest. 11⅛ a 11⅝; Mexiko Nieuwe 25¼ a 25½; Peru 4½ pc 90 a 90½; Uitgest. — a —; Rusl. 1822 5 pc. 118 a 120, (N.) 4½ pc. 103¾ a 104¼; Portugal 5 pc. — a —; 4 pc. 38½ a 39; 3 pc. — a —; Spanje 1 pc. 24 a 24¼; 3 pc. 48 a 48¼; Coup. cert. 65 a 6¾; Passive 5½ a 5¾; Holl. 2½ pc. 66¼ a 66¾; id. 4 pc. 99¼ a 99½; Venez. 38 a 39; Uitg. 16 a 17.

BERLIJN, 5 Maart. Schuldbr. 3½ pc. 93; Loten 148¼. Rusl. Stiegl. 4 pc. 97¼; Pools. 4 pc. 92⅜; Loten fl. 500 91¼; Oost. Met. 5 pc. 87⅞; Amsterdam zigt 143p id. 2/m. 142¼g.

HAMBURG, 5 Maart. Rusl. Cert. 5 pc. 105; Oost. Met. 5 pc. 94½; Spanje 1—3 pc. 23; Binnenl. 3 pc. 40¼.

FRANKFORT, 5 Maart. Met. 5 pc. 86; A 5 pc. 85¼; 2½ pc. 43½; Bank-Actien 1524; Darmst. Loten fl. 50 96¼; id. fl. 25 32½; Badensche Loten fl. 50, 69½; id. fl. 35, 39¼; Nassausche fl. 25, 28¼; Holl. 2½ pc. 65¼, id. 4 pc. 96½; Sardinische 43.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 7 Maart.

GRAANMARKT.

In Tarwe ging niets om.

Rogge als voren, aan cons. verkocht: 123 ℔ Pruissische *f* 205; 116/118 ℔ n. Archangel *f* 176, 180, 123 ℔ Taganrog *f* 190; 118 ℔ nieuwe Petersburger *f* 170 in Entr.

Garst en Haver zonder handel.

Boekweit onveranderd: 120 ℔ Holst. *f* 220.

Op 9 vaten Olie dadelijk 57; in April ek. 56½; Sept. 58; Nov. 58½ £. *Lijnzaad* prijshoudend: 107 ℔ Egyptisch *f* 300 *Raapolie* op 6/w. *f* 34; Vliegend *f* 33; 1º Mei ek. *f* 33, 2¼. Sept. *f* 33½, ⅜; Oct. 33⅝, ½; Nov. *f* 33¾; Dec. *f* 33⅞. *Lijnolie* op 6/w. *f* 30¾; Vliegend *f* 29¾; 1º April en Mei *f* 30. *Hennepolie* op 6/w. *f* 39; Vliegend *f* 38.

ROTTERDAM, 5 Maart. Tarwe. 162, 164/2 ℔ nieuwe Hoogl. Kleefsche *f* 310, 320. — Gerst. 132/2 ℔ Hooge Rijn te Delfshaven *f* 175. — Boekweit op 140/2 ℔ Nieuwe Rozendaalsche *f* 207.

ANTWERPEN, 5 Maart. *Koffij.* Er zijn gedaan 600 b. Brazil tot ferme prijzen.

Metalen. Er zijn gedaan 15,000 k. Russisch Kroon Koper tot geheimen prijs.

LONDEN, 4 Maart. *Ruwe Suiker. Vreemde.* Op zeilende ladingen komen meer en meer orders in, en de prijzen [illegible] nog steeds tot rijzing [illegible]. De vraag blijft aanhouden voor konsumptie en men betaalt volle prijzen.

Koffij stiller. Native Ceylan wordt gehouden op 48 s. 6 d. voor goed ord. in veiling zijn 226 v. herkocht tot 48 s.

Thee. In de middelbare groene soorten had meer omgang plaats. Gemeene Congo 9¾ a 10 d.

Rijst zeer kalm. — *Notenmuskaat* en *Foely* met weinig omgang. — *Talk* ferm.

Graanmarkt met geringe aanvoeren. Tarwe stil. Gerst in de brouwsoorten hooger betaald. Haver gedrukt.

Veemarkt. De handel was vrij levendig met uitzondering van *Kalveren* welke 4 d. in prijs verminderden. De voorraad van *Runderen* en *Schapen* was zeer klein. *Varkens* waren ferm.

Boter flaauw en lager. Vriessche 104 s., Kamper 100 s., Bosscher 92 a 14 s.

SCHEEPSTIJDINGEN.

AMSTERDAM 6 Maart. Het schip Anna, kapt. H. F. Bleze van Libau naar Schiedam is gisteren lek, met gebroken roer en verlies van groote boot, in Texel binnengeloopen.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 5 Maart. O. Kievyt, Olivier van Noord, Batavia, l. van Brouwershaven, gesleept door de stoomboot Kinderdijk. - C. P. Guldage, Mathilda, Rio de Janeiro. - R. Steward, South Carolina, Analachicola. - L. van der Weijden, Visscherij en Handel, Lissabon. - T. van Vliet, Vereeniging, id. - J. H. [illegible], Marie Jeannette, [illegible]

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM.

NICKERIE, Koophandel, Hoeksma 299 v. Suiker, Charbon en Zoon.

ROTTERDAM.

BATAVIA, Rotterdam, Vis 11,418 b. Koffij, 1877 kan. Suiker, 1,168 sch. Tin, 2,934 boss. Bindrottingen, N. H. M.

PATJITAN; Oud Nederland, de Boer 15,840 b. Koffij, 977 sch. Tin, 5,191 b. Bindrottingen, N. H. M.

RIVIER-VAART.

Rijnhoogte. KEULEN 5 Maart 5 vt. 7½ dm.

Voor de Katholieke Gemeente te Saxen-Gotha is bij de Redaktie ontvangen:

Van een Bouwman uit de gemeente Zevenhoven en Nuveen, met het opschrift: *Het is alles goed, wat men aan den armen of Gods kerk doet*, eene coupon	*f* 12.37½
Van N. N. B. uit 's Hage	» 4.00
Bedrag der vorige opgave	» 307.67
Totaal	*f* 324.04½

Voor de Kerk te Christiania:

Van N. N. B. uit 's Hage . . . . . . *f* 3.67

ERRATUM — In de Advertentie *Openbare Aanbesteding*, in ons nommer van 5 Maart, staat als de dag voor de aanwijzing *in loco* 27 Maart; men gelieve te lezen 21 *Maart.*

ADVERTENTIEN.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUIJSEN, Drukker en Uitgever.